

Skatteministeriet

19. oktober 2021
J.nr. 2021 - 7558

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 721 af 21. september 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for de fem afgifter, som har det største effekt på indkomstuligheden målt ved Gini-koefficienten generelt og øverste og nederste indkomstdomicil?

Svar

Betaling af moms og afgifter indgår ikke i de disponible indkomster, der normalt danner grundlag for fordelingsberegninger. De disponible indkomster opgøres således som de samlede indkomster fratrukket indkomstskatter, men inden betaling af afgifter. Ændringer i afgifter har derfor ikke nogen direkte virkning på indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten.

Afgifter reducerer imidlertid købekraften af husholdningernes disponible indkomster, dvs. de *reale* forbrugsmuligheder, via højere forbrugerpriser mv. Afgifter kan dermed også påvirke de relative forskelle mellem husholdningernes købekraft – i det omfang der er forskelle i forbrugsmønstre og dermed i afgiftsbetalingen på tværs af indkomstfordelingen. Med henblik på at kunne beregne en konkret fordelingsvirkning af en afgiftsændring kan man beregningsteknisk opgøre virkningen på Gini-koefficienten af en *ækvivalent ændring* i de disponible indkomster – dvs. en hypotetisk ændring i husholdningernes disponible indkomster, der har samme fordelingsprofil som ændringen i afgiftsbetalingen (og hvor der ses bort fra betalingen af andre afgifter).

Besvarelsen tager udgangspunkt i de regneeksempler på fordelingsvirkninger af en række hypotetiske ændringer i henholdsvis moms, punktafgifter på nydelsesmidler, elafgiften samt en række afgifter på motorkøretøjer, der er vist i *afsnit 4.3 om forbrugsskatters fordelingsmæssige konsekvenser i Skatteøkonomisk Redegørelse 2021*. For direkte at kunne sammenligne størrelsesordenen af de fordelingsmæssige konsekvenser af de betragtede afgifter er der taget udgangspunkt i en rent hypotetiske afgiftsændring på 5 mia. kr. i umiddelbar provenuvirkning af hver af de betragtede afgifter. Disse hypotetiske ændringer (der for nogle afgifters vedkommende er meget store set i forhold til det aktuelle afgiftsprovener) skal alene betragtes som illustrative for de enkelte afgifters fordelingsmæssige egenskaber.

Med dette beregningsmæssige udgangspunkt er de seks afgifter, som giver anledning til den største ækvivalente ændring i indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten, henholdsvis: Tobaksafgiften, spiritusafgiften, ølafgiften, elafgiften, kaffeafgiften og den høje sats for registreringsafgiften, *jf. tabel 1*.

For de første fem vil indkomstforskellene øges ved stramninger, imens indkomstforskellene øges ved en lempelse af registreringsafgiftens høje sats.

Tabel 1. Ækvivalent virkning på indkomstforskelle målt ved Gini-koefficienten af hypotetiske afgiftsændringer svarende til en umiddelbar provenuvirkning på 5 mia. kr.

(2021-niveau)	Umiddelbar provenuvirkning		Ændring i Gini-koefficient	
	<i>mio. kr.</i>		<i>pct.-point</i>	
Tobaksafgift		5.000		0,15
Spiritusafgift		5.000		0,09
Ølafgift		5.000		0,08
Elafgift		5.000		0,08
Kaffeafgift		5.000		0,07
Registreringsafgift, høj sats		-5.000		0,07

Anm.: Fordelingsvirkningerne opgøres før eventuelle adfærdsvirkninger, jf. *kapitel 4 i Skatteøkonomisk Redegørelse 2021*. Det er forudsat, at hele den umiddelbare provenuvirkning ved en given afgiftsforhøjelse overvæltes i prisen på den pågældende vare. Der er set bort fra udlændinges andel af det indenlandske salg. For at øge sammenligneligheden af virkningerne på Gini-koefficienten betragtes her alene hypotetiske afgiftslempelser med en umiddelbar provenuvirkning på 5 mia. kr. Det skal understreges, at der er tale om en rent illustrativ beregning, idet ændringerne for flere af afgifterne er meget store relativt til det aktuelle afgiftsprovenu.

Kilde: Skatteøkonomisk Redegørelse 2021.